

Sygnatura akt II Cz 926/13

POSTANOWIENIE

K., dnia 17 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO. Janusz Roszewski

Sędziowie: SSO. Barbara Mokras

SSO. Wojciech Vogt – spr.

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2013 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi C. K.

na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kępnie dotyczące zajęć komorniczych w sprawie o sygn. KMP 26/09

z udziałem K. K.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Kępnie z dnia 30 kwietnia 2013 r., sygn. akt III R Co 18/12

postanawia:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

C. K. złożył w Sądzie Rejonowym w Kępnie skargę na czynności Komornika Sądowego J. B. z dnia 7 sierpnia 2012 r. polegające na powołaniu biegłego sądowego do oszacowania nieruchomości gruntowej położonej w miejscowości M. oraz obwieszczenia komorniczego o egzekucji z nieruchomości dłużnika. Postanowieniem z dnia 29 listopada 2012 r. odrzucono skargę C. K. w niniejszej sprawie. Na to postanowienie skarżący złożył w dniu 13 grudnia 2012 r. zażalenie. Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Kępnie odrzucił przedmiotowe zażalenie. W uzasadnieniu wskazał, że skarżący w dniu 4 lutego 2012 r. został wezwany do uzupełnienia braków formalnych zażalenie pod rygorem jego odrzucenia. Wezwanie wysłano na adres wskazany przez skarżącego. Przesyłka wróciła z adnotacją „adresata nie zastano, awizowano” B. formalne zażalenie nie zostały usunięte. Należało więc odrzucić zażalenie.

Zażalenie od tego rozstrzygnięcia złożył C. K. podnosząc, że wezwanie do uzupełnienia braków formalnych Sąd wysłał na niewłaściwy adres i dlatego nie mógł on odebrać przesyłki. Wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zarzuty podniesione w zażaleniu nie są prawdziwe. Z akt Sądu Rejonowego wynika, że wezwanie do uzupełnienia braków formalnych zażalenia zostało wysłane C. K. na adres (...), (...)-(...) B. (k- 25 i 26 akt). Awizowane doręczenie było doręczeniem prawidłowym i dlatego Sąd zobowiązany był odrzucić zażalenie skarżącego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało zgodnie z art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzec jak w sentencji.